

Bijlage HAVO
2018

tijdvak 1

Turks

Tekstboekje

Aşk Üstüne

(1) Bir aşk için yapabileceğin her şeyi yaptığına inanıyorsan ve buna rağmen yine de yalnızsan, için rahat olsun. Giden zaten gitmeyi kafasına koymuştur ve yaptıkların onun dudağında hafif bir gülümseme yaratmaktan başka hiçbir işe yaramayacaktır. Sen kendini paralarken o her zaman bahaneler bulmaya hazırdır. Hani, ağzınla kuş tutsan “Bu kuşun kanadı neden beyaz değil?” diye bir soruyla bile karşılaşabilirsin.

(2) İki ucu keskin bıçaktır bu işin. Yaptıklarınla değil, yapmadıklarınla yargılanırsın her zaman. Bu mahkemede hafifletici sebepler yoktur. İyi halin cezanda indirim sağlamaz. Sen, “Ama senin için şunu yaptım” derken o, “Şunu yapmadın” diye cevap verecektir. Ve ne söyleyen karşılığında mutlaka başka bir iddiayla karşılaşacaksındır. Üzülme, sen aşkı yaşanması gerektiği gibi yaşadın. Özledin, içtin, ağladın, güldün, şarkılar söyledin, düşündün, şiirler yazdın. “Peki, o ne yaptı?” deme! Herkes kendinden sorumludur aşkta. Sen aşkını doya doya yaşarken o kendine engeller koyuyorsa bu onun sorunu. Bir insan eksik yaşıyorsa ve bu eksikliği bildiği halde tamamlamak için uğraşmıyorsa, sen ne yapabilirsin ki onun için? Hayatı 2 lüksün yok senin. Onun varsa, bırak o lüksü sonuna kadar yaşasın.

(3) Her zamanki gibi yaşayacaksın sen. ‘Acılara tutunarak yaşama’yı öğreneli çok oldu. Hem ne olmuş yani, yalnızlık o kadar da kötü bir şey değil. Sen mutluluğu hiçbir zaman bir tek kişiye bağlamadın ki... Epeydir eline almadığın kitaplar seni bekliyor. Kitap okurken de mutlu oluyorsun, unuttun mu? Kentin hiç görmediğin sokaklarında gezip yeni yaşamlara tanık olmak da keyif verecek sana. Yine içeceksin rakını balığın yanında. Üstelik dilediğin kadar sarhoş olma özgürlüğü de cabası...

(4) Sen, yüreğinin sesini dinleyenlerdensin ve biliyorsun asıl olan yürektir. Yürek sesi nedir bilmeyenler, ya da bilip de duymayanlar acıtsa da içini unutmama; yaşadığın sürece o yürek var olacak seninle birlikte. Sen yeter ki koru yüreğini ve yüreğinde taşıdığın sevdâ duygusunu. Elbet bitecek güneşe hasret günler. Ve o zaman kutuplarda yetişen cılız ve minik bitkiler değil, güneşin çiçekleri dolduracak yüreğini...

Nazım HİKMET

bron: uludagsozluk.com

Bir Mezuniyet Konuşması

(1) 12 Haziran 2005 tarihinde Stanford Üniversitesi'nin Mezuniyet Günü'nde Apple Şirketi'nin kurucusu Steve Jobs bir konuşma yapmış. Değerli bir eğitimci dostum bu konuşmanın videosunu bana gönderince, çok etkilendim ve bu mezuniyet konuşmasını Türkçe'ye çevirerek sizlerle paylaşmaya karar verdim. Konuşmada üç temel fikir var ve her hafta bir ana düşünceyi vermek istiyorum. İki aşağıda:

(2) "Dünyanın sayılı üniversitelerinden birine mezuniyet konuşması için çağrılmış olmaktan onurlandım. Ben üniversiteden mezun olmadım. Doğruyu söylemek gerekirse, üniversite mezuniyetine yakın bulunduğum an şu andır. Bugün yaşamımdan size üç öykü anlatacağım. Hepsi bu kadar. Büyük bir yanı yok. Yalnız üç öykü.

(3) İlk altı aydan sonra Reed Üniversitesi'nde derslere gitmekten vazgeçtim; ama okula gitmekten tamamıyla vazgeçmeden önce 18 ay falan okulda dolaşım. Peki, neden okula gitmekten vazgeçtim? Bu öykü ben doğmadan önce başladı. Benim biyolojik annem evli olmayan genç bir lisansüstü öğrencisi imiş ve beni evlatlık vermek istemiş. Ama beni evlatlık alacak insanların üniversite mezunu olmalarına çok önem veriyormuş, böylece hukuk fakültesi mezunu bir adamı ve onun karısını ayarlamışlar. Ne var ki ben doğduğum zaman oğlan olduğumu görünce bu karı koca son anda ilk kararlarından vazgeçmişler ve bir kız çocuğu evlatlık edinmek istediklerini anlamışlar. Bir bekleme listesinde adları olduğu için gece yarısı bir telefon gelip, "Beklenmedik bir oğlan bebeğimiz var, evlatlık almak ister misiniz?" diye kendilerine sorulduğunda, şimdiki annem ve babam "Tabi" demişler. Biyolojik annem evlatlık alan annemin üniversiteden mezun olmadığını ve babamın liseye bile gitmediğini daha sonra öğrenmiş. Bunun üzerine evlatlık verme evraklarını imzalamak istememiş. Annem ve babam beni mutlaka üniversiteye göndereceklerine söz verince birkaç ay sonra evrakları imzalamaya razı olmuş.

(4) Ve 17 yıl sonra ben üniversiteye başladım. Ama farkına varmadan hemen hemen Stanford kadar pahalı bir üniversite seçtim ve işçi olarak çalışan annem ve babamın bütün birikimleri benim eğitim masrafım için erimeye başladı. Altı ay sonra bu eğitimin bana yararını göremedim. Hayatımla ilgili olarak ne yapacağımı bilmiyordum ve bu eğitimin bana nasıl bir yararı olacağını da göremiyordum. Ve şimdi burada annemin ve babamın hayat boyu biriktirdikleri bütün parayı harcıyordum. Okuldan ayrılmaya karar verdim; eğitim olmadan da yaşamımın şu veya bu şekilde bir düzen bulacağına inanmak istiyordum. O an benim için çok korku verici bir karardı, ama geri dönüp baktığımda hayatımda verdiğim kararların en iyilerinden biri olarak görüyorum. Okuldan ayrılmaya karar verince

mecburi derslere gitmekten vazgeçtim ve benim ilgimi çeken derslere girmeye başladım.

(5) Her şey öyle pek romantik değildi. Okuldaki yurttta kalacak bir odam yoktu, o nedenle arkadaşların odalarında yerde uyudum, kola şişelerini geri verdiğim zaman aldığım beş sentleri biriktirerek yiyecek aldım ve her Pazar 10 kilometre kadar yürüyerek kasabanın öbür tarafındaki Hare Krishna Tapınağı'na yürüyüp sıcak bir yemek yiyerek karnımı doyurdum. Hayatı çok sevdim. Kendi merakımı ve sezgimi izleyerek edindiğim bilgiler daha sonra paha biçilmez değer kazandılar.

(6) Mesela; Reed Üniversitesi o zamanlar ülkedeki en iyi güzel el yazısı dersleri veriyordu. Üniversite yerleşkesinin her yerindeki afişler, çekmecelerdeki etiketler el yazısıydı ve çok güzeldi. Diploma almaktan vazgeçtiğim ve kendimi özgür hissettiğim için böyle bir güzel el yazısı sınıfına yazılmak ve öğrenmek istedim. Matbaa harflerinin türlerini ve alt üst çizgilerini öğrendim, değişik harf grupları arasında verilmesi gereken boşlukları çalıştım ve güzel bir el yazmasının nasıl yaratıldığını anlamaya başladım. Çok güzeldi, tarihsel derinliği vardı, bilimin yakalamaktan aciz olduğu bir sanatsal inceliği vardı ve ben büyülenmişim.

(7) Bunların hiç birinin yaşamımda hiçbir pratik uygulaması yoktu. Ama on yıl sonra, ilk Macintosh bilgisayarımızı tasarlarken, bütün öğrendiklerim işe yaradı. Ve bütün bildiklerimi Mac'e koyabildik. Çok güzel harflerle donatılmış ilk bilgisayardı. Ben o kursa gitmemiş olsaydım Macintosh, o güzel harflerle donatılmamış olacaktı. Ve Windows Mac'i aynen kopya ettiğinden, belki hiçbir bilgisayarda bu güzel harfler olmayacaktı. O güzel el yazması kursunu almamış olsaydım, bugünkü bilgisayarlar bu güzel yazı tiplerine ve puntolara ve yazış tarzlarına sahip olmayabilirlerdi. Üniversitede iken ileriye bakarak noktaları birleştirmem mümkün değildi. Ama on yıl sonra geriye bakınca noktaların nasıl birleştiğini çok açık seçik görebiliyordum.

(8) Evet, noktaları ileriye bakarak değil, ancak geriye bakarak birleştirebilirsiniz. O nedenle gelecekte noktaların şu veya bu şekilde birbiriyle birleşeceğine inanmanız gerekir. Bir şeye - hissinize, kadere, yaşama - her ne ise, bir şeye inanmanız gerekir. Bu yaklaşım beni hiçbir zaman hayal kırıklığına uğratmadı ve yaşamımda çok olumlu adımlar atmama yaradı.”

bron: dogancuceloglu.net

Ağlamak Güzeldir

(1) Bu nasıl bir kaynak böyle? Duyguların inişi ve çıkışıyla besleniyor, gözlerde buğuya, rahatlatıcı bir sele ya da hıçkırıklara dönüşüyor. Bedenimiz ve ruhumuz bu ıslak temizliğe neden ihtiyaç duyuyor? Araştırmacılar, 'ağlama davranışı'yla ilgili sorulara yanıt ararken şaşırtıcı gerçeklere ulaştılar.

(2) İstatistikler, insanın yaşamı boyunca 95 litre, yani yaklaşık 10 kova gözyaşı döktüğünü söylüyor. Bu veriler, kuşkusuz genel bir bilgi sunuyor. Çünkü konuya ilişkin rakamlar insana ve kültürlere göre değişiyor. Yetişkinler, duygu yoğunluklarını gözyaşına aktarmak için genellikle 19-22 saatleri arasını seçiyorlar. Oturup ağlamaya başladıklarında, kadınlar yaklaşık 5 dakika boyunca 50 damla gözyaşı akıtırken, erkekler olayı nemli gözlerle sınırlı tutmayı tercih ediyorlar. Bir damla gözyaşı 15 miligram ağırlığında. Öyle küçük göründüğüne bakmayın, yarattığı etki çok büyük. Özellikle ağlayan bir kadın ya da bir çocuk, herkesin şefkat ve koruma duygularını harekete geçiriyor.

(3) Ağlama, insanın doğuştan getirdiği bir davranış motifi. Avusturyalı davranış bilimci Irenaeus Eibl-Eibesfeldt, yeni doğan bebeklere bant kayıtlarından sesler dinletmiş. Bazı seslere bütün bebekler ağlayarak tepki vermişler.

(4) Çocuk doktorları, yeni doğan bebeklerin ağlarken, yüzde 12 oranında daha çok enerji kullandıklarını belirtiyorlar. Ağlamak için yetişkin insanlar da dikkate değer bir zaman ve enerji harcıyorlar. Bu zahmete katlanmanın mutlaka bir nedeni olmalı, değil mi? Var da. Bebekler, gözün kornea tabakasını nemli tutan ve enfeksiyonlara karşı koruyan gözyaşını doğuştan itibaren üretiyorlar. Ama, gözyaşı bezlerine giden sinirler altı haftalık olduklarında olgunlaşıyor. Gerçek gözyaşı dökmeye o zaman başlıyorlar. Bebekler, engel tanımadan ve toplumsal kuralları gözetmeksizin ağlıyorlar.

(5) İhtiyaç duydukları ilgi kendilerinden uzun süre esirgendiğinde, gülme davranışı giderek kayboluyor, ağlama davranışı kalıyor. Yardıma muhtaç bebek için ağlama, önemli bir iletişim aracı. Anne, bebeğinin ses tonunu tamamen içgüdüsel olarak tanıyor ve süt üretimindeki artışla tepki veriyor. Terk edilmişlik duygusundan kaynaklanan ağlamanın, doğuştan gelen bir 'hayatta kalma stratejisi' olduğu düşünülüyor. Tensel temas yaşayamayan bebek, unutulduğunu ya da terk edildiğini sanıyor. Kulakları tırmalayan bir ağıtla ebeveyninin ya da çevresinin dikkatini çekmeye çalışıyor.

(6) Bir başka varsayıma göre, bebekler hayatta kalabilmek için bu yolla kardeşlerini dışlamaya çalışıyorlar. Yeterli besin maddesinin bulunmadığı dönemlerde kardeşler önemli bir rakipti: Anne, bebeğe her ağladığında meme verdiği için, buna bağlı gerçekleşen hormon üretimi, yeni bir kardeşe dönüşecek yumurtanın olgunlaşmasını engelliyordu. Ayrıca, eski çağlarda ağlayan bebek çevrede bulunan vahşi hayvanların dikkatini çekeceğinden, susturabilmek için annesi sürekli yiyecek bir şeyler veriyordu.

(7) Hayvanlara bakıldığında, onlar bu nedenlerle gözyaşı dökmüyorlar, ama her geçen gün daha çok insan, fillerin ağladığına tanık olduğunu iddia ediyor. Hayvan terbiyecisi George Lewis, kızdığı için Sadie adlı genç filin gözyaşına boğulduğunu söylüyor. Serengeti Ulusal Parkı'nın yöneticisi Dr. Michael Boer, acı çektiklerinde ya da sevindiklerinde fillerin ağladığından emin. 'Timsah gözyaşları' deyimi aslında gerçeklere dayanıyor. Yalnız, gözyaşları çeşitli duygusal heyecanlar nedeniyle değil, avını yemek için gösterişli ağzını açtığında ortaya çıkıyor. Bu hareket, gözlerine o kadar büyük baskı yapıyor ki, hayvanın gözyaşı dışarı akmak zorunda kalıyor.

(8) Ağlama konusuna Eskiçağ'da yaşayan bilgiler de açıklık getirmeye çalışmışlardı. Sokrates ile aynı dönemde yaşayan Yunanlı hekim Hippokrates, M.Ö. 5. yüzyılda ağlamanın nedeniyle ilgili şöyle bir tahmin yürütmüştü: "Ağlamanın merkezi beyinde gizli. Gözyaşı dışarı akarken beyindeki fazla sümüksü sıvıyı da birlikte atıyor ve beyni hasta olmaktan koruyor." Dönemin bilimsel bilgilerine göre, insanın karakterini belirlediği düşünülen dört vücut sıvısı (kan, sümüksü sıvı, siyah ve sarı atık) vardı. Bu sıvıların dengesi bozulduğunda insan hastalanıyordu.

(9) Vücut sıvılarıyla ilgili bu tez, bilimsel çalışmalara 17. yüzyıla kadar temel oluşturdu. 1662 yılında Danimarkalı anatomi uzmanı Niels Stensen, kadavra üzerinde çalışırken gözyaşı bezlerini keşfetti. Nihayet, gözyaşının nereden geldiği ortaya çıkmıştı. Ancak ağlama eyleminin nedeni aydınlatılamadı.

(10) Birçok filozof, bilim insanı ve şair, gözyaşının bir 'katarsis', yani arınma etkisi olduğu fikrinde birleşiyorlardı. Fransız filozof René Descartes, ağlayabilen insanın sevme ve merhamet etme becerisine sahip olduğunu düşünüyordu. Ağlayamayan insanın içi sürekli artan bir nefret ve korkuyla doluyordu. Romalı şair Ovidius, 2000 yıl önce "Ağlamak, öfkeyi siler" demişti.

bron: Focus Dergisi

Gizli Vadi

Çığlıkara Tabiatı Koruma Alanı uzak, ıssız ve yabani... Antalya'da, Batı Toroslar'ın yükseklerinde gizleniyor Çığlıkara Tabiatı Koruma Alanı. Burada yerleşim yok. İçeri sadece özel izinle girilebiliyor. Bitki ve hayvanıyla baş başa; o kadar uzak, ıssız ve yabani.

İlkbahar Antalya'da neredeyse yok denecek kadar kısa sürer. Ama ilin yükseklerinde, Çığlıkara'da tüm renkleri ve kokularıyla kendini 16 geri durmaz. Yörenin kayıp baharının peşinden geliyoruz biz de Çığlıkara'ya. Özellikle de sedir ormanlarına. Çünkü Akdeniz'in efsanevi ağacı sadece Türkiye'de değil, tüm dünyadaki en geniş yayılımını burada yapıyor. Türkiye'de toplam 20,7 milyon hektar orman alanı içerisinde 99 bin 325 hektar sedir var. Bunun yüzde 30'u da Antalya'nın Elmalı ilçesinde. En güzel, en zengin ve en yaşlı sedir ormanları ise Elmalı - Finike - Kaş üçgeni arasında kalan Çığlıkara'da uzanıyor.

Çığlıkara Tabiatı Koruma Alanı, Elmalı ilçe merkezinin 55 kilometre güneyinde, 15 bin 889 hektar büyüklüğünde. Bunun yaklaşık yarısı sedir ve ardıç ormanı; gerisi ise alpin karakterdeki yükseklikler. Avlan Gölü, birkaç girişe sahip Çığlıkara'nın kapılarından biri. Üzerinde gri balıkçılların, batağanların, angıtların süzüldüğü gölü ikiye bölen yol (ki aslında doğal yaşam için son derece sakıncalı) Çığlıkara'ya uzanıyor. Kokulu ardıç ve katran ağaçları arasında yükselen yol nihayet koruma alanının ünlü sedirlerine varıyor. Buradan manzaranın 17 doyum olmuyor. Batı Torosların 3 bin 70 metrelik zirvesi Kızlar Sivrisi karşımızda dikilmiş duruyor, aşağıda ise Avlan parıltılar saçıyor. Renkleri ve kokuları birbirine karıştıran, çok özel bir coğrafya bu...

Çığlıkara Tabiatı Koruma Alanı bin bir çeşit bitkinin yurdu. Baharın sonlarına doğru don çukurlarında biriken sular alanı nemlendiriyor. Bu çukurluklardan Dokuz Göller mevkii uçsuz bucaksız yeşilliğini hep koruyor.

Çığlıkara'nın manzarası aklımıza 'sedir ağacının 18' de getiriyor: Havva ile birlikte cennetten kovulan Adem iyice yaşlanmış ve öleceğini hisseder. Tanrı'dan kendisini ve tüm insanlığı bağışlamasını dilemeye karar verir. Bu amaçla üç oğlundan birini cennet bahçesine gönderir. Bahçenin bekçiliğini yapan melek, Adem'in oğlunun duası üzerine iyi - kötü ağacından aldığı üç 19 ona verir ve öldükten sonra babasının ağzına koyup öyle gömmesini söyler. Adem ölür ve şimdi Lübnan'ın

bulunduğu topraklara gömülür. Ve Adem'in ağzından yeşeren üç tohumdan Akdeniz ikliminin simgesi üç ağaç filiz verir: zeytin, servi ve sedir...

Sedir ormanları tarihte en geniş yayılımını Lübnan'da yapmıştı; efsanenin çıkış noktası belki de budur. Ama Lübnan'daki sedir varlığı Fenikelilerle başlayıp Asur, Babil ve Pers döneminde süren tahribatlarla bitme noktasına geldi. Bugün Lübnan'ın bayrağına ve parasına 20 olan sedir ağacı günümüzde orada sadece 7 hektarlık bir alanda görülüyor. 2500 yaşında olduğu tahmin edilen 400 ağaçtan ibaret oradaki sedir varlığı.

bron: Atlas Dergisi

Bitkisel İlaçlar

(1) Son yıllarda hastalıkları bitkisel karışım ve otlarla tedavi modası başladı. Diyabeti kesin iyileştirdiği, hızlı kilo verdirdiği iddia edilen bitkisel ilaç reklamları internette sayfa sayfa yayımlanıyor.

Bundan etkilenen hastalar, avuç avuç bitkisel karışım kullanıyor. Hastalıkların tedavisi için bitkisel ilaç kullanımı o kadar yaygınlaştı ki bu pazarın cirosunun, Sağlık Bakanlığı'ndan ruhsatlı ilaçların cirosundan daha fazla olduğu söyleniyor. Bu bitkisel karışımlar iddia edildiği gibi gerçekten etkili mi, bilimsel ilaçların yerini alabilir mi konusunu gündeme getirdik.

(2) Bitkisel ilaçlar diyabete yararlı mı, zararlı mı?

Remziye Hanım, bir tanıdığından şeker hastalığını bitkisel ilaçlarla iyileştirdiği söylenen bir doktorun adını duyuyor. Doktorun muayenehanesi tıklım tıklım. Tekirdağ'dan, Samsun'dan hastalar var. Sırası geliyor içeri alınıyor, doktor kendisini dinliyor, ilaçların çok fazla olduğunu, çoğunun gereksiz olduğunu, bunları bırakmasını söylüyor ve yerine değişik bitkisel karışımlar veriyor. İlaçlarını bırakan Remziye Hanım, verilen bitkisel karışımları içmeye başlıyor, ama bir süre sonra fenalaşıyor ve bulantı, kusma şikâyetleri oluyor. Kan şekeri yükseliyor. Acilen bir doktora götürüyorlar. Doktor, karaciğer yetmezliği olduğunu, tam teşekküllü bir hastaneye gitmelerini söylüyor. Sonuçta hasta, kıl payı kurtuluyor.

(3) **Zayıflama ilaçları:** Ebru, 24 yaşında bir genç kız. Kilosunu fazla buluyor ve zayıflamak için uğraşüyor. Birçok yöntem deniyor ve başarılı olamıyor. İnternette reklamları olan bir zayıflama ilacını denemeye karar veriyor; 6 ayda 11 kilo veriyor. Bir gün hastalanıyor; çarpıntı, terleme, kasıklarında ağrılar oluyor. Doktora gidip ilaç alıyor, ertesi gün bir akrabasının nişanında dans ederken fenalaşıyor.

(4) **Toksik madde:** Bitkisel zayıflama ilaçları için internette insanları 23 çalışan benzer yazılar var: "Çin'in şu bölgesinde, Hindistan'ın bu bölgesinde ya da dünyanın herhangi bir yerinde yüzyıllardan beri bilinen zayıflamak için kullanılan bilmem ne bitkisinin özünden yapılmıştır." Aslında gerçek böyle değil. Bu haplara medikal etkili ilaç hammaddesi katıyorlar. Sibutramin, bir süre önce Sağlık Bakanlığı'ndan ruhsatlı eczanelerde satılan bir zayıflama ilacının etken maddesi. Bir süre piyasada 5 mg'lık ve 10 mg'lık formları vardı. Beyindeki iştah merkezi üzerinde etkili, iştah kesiyor ama bir süre sonra terleme, kabızlık gibi yan etkileri nedeniyle ülkemizde yasaklandı. Bitkisel zayıflama ilaçlarında yapılan incelemede, bu hapların ruhsattaki dozdan beş-on kat yüksek sibutramin içerdiği için insanımızın hayatını tehdit ettiği anlaşılmıştır. Çok

acı ki bu haplar halen piyasada satılıyor ve birçok genç insanın hayatına mal oluyor.

(5) Asıl tehlike nerede?

Bitkisel kökenli olduğu iddia edilen haplar iki gruba ayrılıyor. Birinci grupta, diyabet ya da başka hastalıkları tedavi ettiğini iddia eden bitkisel karışımdan oluşmuş haplar var. Sadece otlar, bitkisel karışımlarla hazırlanmış ve aktif etken madde ilavesi olmayan haplar. Fiyatları çok pahalı ve tamamına yakını etkisiz. Bu tür bitkisel ilaçlar karaciğer, böbrek yetmezliği gibi organ yetmezliklerine neden olabiliyor, ama en büyük tehlike hastanın kullandığı asıl ilaçlarını bırakması, o zaman hayatı tehdit eden sonuçlar olabiliyor. İkinci grupta zayıflama ya da cinsel performansı artırdığını iddia eden bitkisel ilaçlar var. Bunların tamamına yakını aktif madde katkılı.

(6) Tıbbi ilaçlar, bitkisel haplardan neden farklı?

Bugün modern tıpta kullandığımız birçok ilaç, bitkisel kökenli. Dünyanın en çok satan ilacı aspirin, söğüt ağacının kabuğundan elde ediliyor. Ama bir bitkinin ilaç haline getirilmesi, en az 10-14 yıllık araştırma gerektiren uzun bir süreç. Uluslararası kurallar gereği insan sağlığını korumak amacıyla, öncelikle bitki içindeki maddeden etken maddenin ayrıştırılması, saflaştırılması gerekli. Sonra deney hayvanları üzerinde yan etkilerinin araştırılması, daha sonra başka organlar üzerinde uzun süreli etkilerinin incelenmesi gerekli. Bundan sonra gönüllü deneklerle insanlar üzerinde, ardından gönüllülerde denenmesi, güvenilirlik ve etkinlik çalışmalarının yapılması zorunlu. Ancak bu aşamalar tamamlandıktan ve sonuçlar bağımsız bilim kurullarında ruhsatlandırıldıktan sonra bir bitki özü, güvenli ilaç haline gelebiliyor. Üzülerek belirtmek gerekir ki bu çalışmaların hiçbiri yapılmadan, ruhsat alınmadan birçok bitki karışımı ilaç adı altında satılmakta. Uzman olmayan kişilerin bu bitkisel mamullerle hastalıkları tedavi ettiği iddiaları hastaları yanıltmakta.

(7) Ne yapılmalı?

- Bitkisel olduğu iddia edilen haplar, bir türlü düzeltilemeyen yasal boşluklardan yararlanıyor. Bu haplar için bitkisel karışım ve destek ürünleri adı altında Tarım Bakanlığı'ndan satış yetkisi alınıyor. Sağlık Bakanlığı'nın çok ciddi kuralları olan ilaç ruhsat işlemlerine girmeden internette, eczanede satışa çıkıyorlar.
- Siz siz olun, üzerinde Sağlık Bakanlığı ruhsatı olmayan hiçbir bitkisel karışım hap ya da ilaç adı altında satılan maddeleri kullanmayın.
- Bitkisel karışımlar kim tarafından önerilirse önerilsin doktorunuza danışmadan kullanmayın.
- Kalp hastalığı, diyabet gibi ciddi hastalıklarınız varsa kendi medikal ilaçlarınızı hiçbir şekilde aksatmayın. Bu karışımlar ilaç yerine kullanılmaz, hayatınızı tehlikeye atmayın!

bron: haberturk.com

Clarissa P. Estes'ten ...

(1) 'Kurtlarla Koşan Kadınlar'ın yazarı, Amerikalı şair, travma terapisti Clarissa Pinkola Estes'ten:

"Dostlarım kalbinizi karartmayın. Biz böyle zamanlar için hazırlandık. Son zamanlarda çok fazla kişiden duyuyorum; derinden ve bütünüyle şaşkına dönmüş durumdadır. Dünyamızın şu anki durumu ile ilgili endişe duyuyorlar. Bizim zamanımız, uygar ve vizyonu olanların son noktadaki bozulmaya karşı haklı öfkesini de içeren günlük hayrete düşüşlerin zamanı. Değerlendirmelerinde haklısın. Bazılarının eylemlerini desteklerken ortaya koymuş oldukları cesaret; çocuklara, yaşlılara, fakirlere, savunmasız, yardıma muhtaç insanlara karşı olan kibirli davranışı çok iğrenç ve bu durum insanın nefesini kesiyor. Yine de sana sesleniyorum, senden rica ediyorum, seni yumuşamaya davet ediyorum; lütfen bu zor zamanlarda ağlayarak ruhunu kurutma. Özellikle de umudunu kaybetme. Özellikle... Çünkü biz gerçekten böyle zamanlar için hazırlandık. Evet, yıllardır tam da böyle zamanlardaki buluşma için öğreniyoruz, pratik yapıyoruz, eğitimlere gidiyoruz.

(2) Ben, Büyük Göller Bölgesi'nde büyüdüm ve denize dayanıklı gemi gördüğümde tanırım. Uyanmış ruhlara söylüyorum; okyanuslarda daha önce hiç olmadığı kadar güçlü gemiler var. Ve insanlık tarihinde daha önce hiç görülmemiş biçimde yol göstermeye tamamen hazırlıklılar. Pruva üzerinden bir bak, şu an seninle birlikte sularda, adil ve doğru ruhlar taşıyan milyonlarca bot var.

(3) Karanlık zamanlarda, dünyanın ne kadar anlaşılmasız ve tamir edilemez olduğunu düşünüp yön değiştirmek gibi bir eğilimin olabilir. Buna odaklanma. Senin kontrolün dışında, yapılamaz olanı düşünerek kendini zayıf hissetme eğilimin de olabilir. Bu duruma da odaklanma. Bu, yelkenleri açmadan rüzgarı boşa harcamak olur. Bildiğimiz tek şey, hepimize ihtiyaç olduğudur. Bizim görevimiz bütün dünyayı tek seferde düzeltmek değil, ama onarım için dünyanın bir bölümüne ulaşabildiğimiz kadar uzanmak. Bir ruhun yapabileceği herhangi bir, küçücük ve sakin şey başka bir ruha yardımcı olabilir. Bu zavallı acı çeken dünyada birine yardım etmek gayet yeterli olacaktır. Dramatik bir değişim için gerekli olan, bu davranışı arttırarak devam ettirmektir. Biliyoruz ki yeryüzüne adalet ve barış getirmek herkesin harcı değil ama birinci, ikinci ya da yüzüncü büyük fırtınada pes etmemiş kararlı küçük bir grup bunu yapabilir. Büyük bir gemi limana demirlendiğinde kuşkusuz güvendedir ama büyük gemiler bunun için yapılmamıştır."

bron: hthayat.com

Sosyal Sorumluluk

(1) Sosyal sorumluluk kavramı sıklıkla hayırseverlik ve sponsorluk kavramlarıyla karıştırılıyor. Hayırseverlik, hiç kâr amacı gütmeyen hatta yapılan yardımların bile duyurulmasının istenmediği; sponsorluk, işletmenin olağan çalışmalarının doğrudan bir parçası olmayan ancak işletmenin katılmakla ticari yararlar sağlayabileceği olay ya da etkinliklere para ya da materyal sağlanması anlamına geliyor. Sosyal sorumluluk ise ticari hedefler dışında toplumsal fayda sağlamak amacıyla yapılan yatırımları kapsıyor.

(2) Bir 'sosyal sorumluluk projesi'nin her şeyden önce sürdürülebilir olması gerekiyor. Türkiye'deki projeler genellikle çevre, eğitim, sağlık, sokak çocukları, gençler, spor, kültürel değerlerin korunması, sanat gibi alanlarda yoğunlaşıyor. Çünkü bu alanlar toplumun gelişmesine paralel olarak insanların talep ettiği ihtiyaçları kapsıyor. Projelerin başarısı en başta sürdürülebilirlikte, sorunu topluma mal etmede ve farkındalık oluşturmada yatıyor.

(3) Kurumsal Sosyal Sorumluluk (KSS) projelerinin şirkete kâr, itibar ve marka bilinirliği olarak geri döndüğünün farkına varan pek çok şirket birer proje geliştiriyor. Ne kadar 'gerçek anlamda KSS' olduğu tartışılan bu projelerin büyük çoğunluğu 'pazarlama kaygısı' ile yapılan projeler. Bir taraftan iki stajyer alıp bunu 'sosyal sorumluluk projesi' diye yutturmaya çalışanlar, diğer taraftan "Ben sosyal sorumluluk projesi yapıyorum" deyip aynı anda bir sürü kişiyi işten çıkaranlar sosyal sorumluluk projesi adı altında aslında kendi reklamlarını yapıyorlar.

(4) KSS konusunu ciddiye alan şirketlerin önemli kazanımlar sağlamaya başladıkları bir gerçek; bu sayede kurumların marka değerleri, piyasa değerleri artmaya başlıyor. Tüketiciler artık bir ürünü satın alırken firmanın toplum için yaptıklarına da bakıyorlar. KSS bilincinde olan firmalar yeni pazarlar ve müşteri sadakati sağlamada önemli avantajlar elde ediyorlar. Gerçek anlamda sosyal sorumluluk projesi yapan şirketlerin sayısı çok çok az. Hayırseverlikle sıklıkla karıştırılan, çoğu zaman pazarlama amaçlı yapılan projeler firmaya kâr değil, zarar getiriyor. Tabii sosyal sorumluluk projeleri düzgün bir şekilde, etik kurallara uygun, salt pazarlama kaygısı olmadan yapılırsa durum başka. Türkiye'de gerçek anlamda sosyal sorumluluk projeleri yürüten firmaların sayısı çok az; büyük bir çoğunluk, son yılların gözde kavramı 'sosyal sorumluluğu' kendi reklamını yapmak için kullanıyor. Bu da uzun vadede ters tepiyor.

(5) Kısa dönemde sosyal sorumluluk projelerini 'pazarlama faaliyeti' olarak değerlendirmek geri dönüş açısından verimli gibi görünse de, uzun vadede **bu yaklaşımın** kurum itibarına olumsuz etki yaptığı söyleniyor. Türkiye Kurumsal Sosyal Sorumluluk Derneği Genel Başkanı, "Projenizle yapacağınız katkının üst seviyelerde olmasını, kendiniz ve paydaşlarınız için kazan-kazan anlamı taşımasını istiyorsanız, KSS'yi pazarlama faaliyeti olarak göremezsiniz. Bir şirket KSS'yi kurum kültürüne aşılamışsa, itibar ve güven zaten bir şekilde bu şirkete geri döner. En büyük hata, kurumsal sosyal sorumluluk kavramını amaç olarak değil pazarlama faaliyetleri için bir 34 olarak görmektir. Bir reklam-pazarlama olmaktan öteye gitmeyen projeler zamanla müşterilerden gelen olumsuz tepkilerle karşılaşacaktır. Müşteri kendisini kandırılmış hissedecek ve bir dahaki sefere o ürünü seçmeyebilecektir. Müşterinin güvenini sarstıktan sonra onu yerine koymak ise çok zordur" diyor.

(6) Türkiye'de sosyal sorumluluk projesi yönetebilecek yetkinlikte ve yaratıcılıkta insan kaynağının ancak kurumsallaşmış bazı şirketlerde bulunması, üst yönetimin ilgisinin bu tür projelere zorlukla çekilmesi, kaynak yetersizliği, projenin yürütülmesinde karşılaşılan bürokratik engeller de Türkiye'de sosyal sorumluluk projelerinin önünü tıkiyor.

(7) Bir sosyal sorumluluk projesine başlamadan önce fikir geliştirme ve hazırlık sürecinde titiz bir çalışma yapılması, hangi toplumsal soruna eğilmek istendiğine karar verilmesi, sorunun boyutları ve hangi ölçekte olduğu önemli kriterler. Sosyal sorumluluk projeleri bir proje lideri sorumluluğunda, ele alınan konunun uzmanı proje danışmanları ve uygulayıcılarından oluşan bir proje ekibi tarafından yürütülmeli.

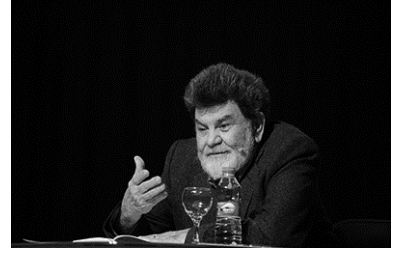
(8) Kurumsal Sosyal Sorumluluk Derneği ve CSR Europe tarafından 23 Ekim'de Kadir Has Üniversitesi'nde yapılacak 'KSS Çözümleri Pazaryeri' etkinliğinde şirketler kurumsal sosyal sorumluluk alanındaki çalışmalarını paylaşarak, bilgi alışverişinde bulunacaklar. Türkiye'de kurumsal sosyal sorumluluğun henüz **emekleme** aşamasında olduğuna dikkat çekmek amacıyla 'Kurumsal Sosyal Sorumluluk için Okula Dönüş' temasıyla yapılacak etkinlik bu alanda toplumsal farkındalık oluşturmayı amaçlıyor. Etkinlik boyunca çeşitli sektörlerden pek çok firma, hükümet temsilcilerine, sivil toplum örgütlerine, KSS uzmanlarına ve diğer şirket temsilcilerine KSS projelerini anlatarak, diğer şirketlerin kurumsal sosyal sorumluluk alanındaki çözümlerini dinleyecek.

bron: Hürriyet

Edebiyatı Sevdiren Öğretmenlerim

(1) Beni edebiyata yönlendiren ve gerçekten bana bu anlamda bir ömür vermiş olan öğretmenlerimden söz ederek başlamak isterim. Bugünlerde hâlâ ilkökul birinci sınıflarda okuma bayramları yapılıyor ve çocuklara kurdeleler takılıyor mu, bilmiyorum.

Ama 1950’li yıllarda, Cihangir İlkokulu’nun birinci sınıfında herkes Ekim ayında okumayı sökmüştü ve yalnızca iki öğrenciye kurdele takılmamıştı. Bunlardan biri bendim, diğeri de Erdal adında bir arkadaşım. Ben dönemin ikinci yarısında, Mart ayının sonlarına doğru okumayı söktüm.

(2) Annemin alfabeyi öğrenmeme yönelik çabasından dolayı, ilk öğretmenim annemdi, diyebilirim. İkinci öğretmenimse büyük bir yazar, Reşat Nuri Güntekin. İlkokul üçüncü sınıf kitabımızda, Reşat Nuri Güntekin’in ‘Kirazlar’ adlı bir öyküsü vardı. Bu öykü, beni çıldırmasıya etkilemiş çok acı bir öyküdür, ama insanın gönül eğitiminde derin yeri olacak ve niteliğini hep koruyan bir öyküdür.

(3) O öyküyü okuduktan sonra yalnızca ders kitaplarını değil, annemin ve babamın bana almış oldukları, aralarında Küçük Prens’in de olduğu, eve gelen tüm kitapları, çocuk romanlarını, bazı çeviri romanları okumayı, onları sevmeyi ve onların peşini hiç bırakmamayı Reşat Nuri’nin ‘Kirazlar’ öyküsüne borçluyum. O kadar etkisi altında kalmışım ki, yıllar sonra ben de bir öykü yazmaya çalıştım. Tabi onunkinin yanında benimki son derece basit ve istediğim niteliğe erişememiş bir öykü oldu. Aradan geçen bunca yıldan sonra, ‘Kirazlar’a **gönül borcumu** hiç ödeyememiş olduğumu düşünüyorum.

(4) Galatasaray Lisesi hazırlık sınıfındaki resim hocamız Şükrü Balaban Bey, olağanüstü incelikleri olan bir insandı. Yaptığım resimler kötüydü, ama bana karşı inanılmaz bir sevgisi vardı. O dönemde kitaplara o kadar tutkundum ki, ders aralarında beni her gördüğünde Galatasaray Lisesi’nin alaca koridorlarında, pencere kenarında oturup kitap okuyordum.

(5) Şükrü Balaban, bir gün yine beni kitap okurken gördü ve ne okumayı sevdiğimi sordu. Meğer benim o edebiyat tutkum resim hocamızda da varmış, benden çok daha fazla kitap okurmuş. Benim resim notlarım hep 4-5 civarında seyrederken, ilk ‘resmimle’ 10’a çıktı. Bu tabi, bir öğretmenin öğrenciye yapabileceği en anlamlı şeylerden biriydi benim için. “Evet, resim yapamıyorsun, ama edebiyat yapabiliyorsun,” derdi. Bu sözü işitmeseydim, belki bugün burada konuşmacı olarak bulunamazdım.

(6) Şükrü Hoca'mız üşenmeyip, saatlerce benimle Hüseyin Rahmi konuşmuştu; onu çok severmiş. Bir gün, "Nimetşinas romanının sadece girişini oku, bakalım bırakabilecek misin?" demişti. O günden sonra, Şükrü Hoca'ya borçlu olduğum bir Hüseyin Rahmi Gürpınar hayranlığım başladı. Böylesi buluşmalar benim kuşağımdaki gençler için önemliydi. Çünkü o zamanlar ne yazık ki, çocuk ve gençlik edebiyatı eserleri çok azdı; olanların çoğu da çeviri kitaplardı.

(7) Galatasaray Lisesi'nde Fransızca kompozisyondan kaldığımda yolum Atatürk Erkek Lisesi'ne düştü. Orada, Türk Dili ve Edebiyatı öğretmenim Bakiye Ramazanoğlu hem öğretmen hem de insan olarak olağanüstü biriydi. Bakiye Hanım, dar müfredatın içinde kalmamanın mutlaka bir yolunu bulurdu. O zamanlar pek rastlanan bir şey değildi bu.

(8) 1965 yılıydı. Varlık Yayınları, o ders yılının başında 'Sait Faik - Bütün Eserleri'ni yayımladı ve böylece, 'Bütün Eserleri' lafı da yayıncılığımızda ilk kez kullanıldı. Bazı çağdaş Türk yazarları bu şekilde okumuştum: Oktay Akbal, Nezihe Meriç... Hikâye sanatından pek çok yazarı okuyordum. Sabahattin Ali ve Sait Faik'in adını çok duyardık, ama malum sebeplerle kitapları yoktu ortada. Bakiye Hanım, bize derste 'Mahalle Kahvesi'ni okumuştur. Sonra da iyi bir eğitimci olarak, çocuğu konuşturabilecek, kitabı yorumlatabilecek nitelikteki sorularla hikâyeyi çözümlenmeye çalıştı.

(9) Tefrika roman geleneği sürüyor, ben sürekli yazıyordum. Ama benim yayıncılara götürdüğüm hiçbir şeye olumlu yanıt gelmiyordu. Yine de yazmanın umut veren bir yanı hep vardı. 1967'de Fransızca hocamız Vedat Günyol'un çıkardığı Yeni Ufuklar dergisinde ilk yazım yayımlandı. O gün artık kendimi dünyanın en önemli yazarları arasında görmüştüm.

(10) Lise son sınıfta hayatıma giren bir başka öğretmen Rauf Mutluay, edebiyatımızın değerli eleştirmenlerinden biriydi. Dünyanın en önemli yazarı olmanın hiçbir zaman gerçekleşmeyecek bir şey olduğunu anlatırdı. 50 yıl öncesine baktığımda, o zamanlar pek çok görüşümüzün çatıştığını hatırlıyorum. Ben Kafka'yı severdim, o sevmezdi. Hiçbir zaman anlaşamadık, anlaşamadan da ayrıldık. Ama dostluğu ve bana olan desteği hep çok önemliydi.

(11) Son olarak sözünü etmek istediğim hocam, Behçet Necatigil'dir. Kapısında heyecanla dikildiğim ilk günden itibaren Necatigil'in yanında çirak olmaya hak kazandım; o ölünceye kadar da devam ettim. Ruhun, aklın ve kendi meslek alanımda eğitilmem için bana çok yararlı olmuştur. Bana edebiyatı en çok sevdirenlerin başındaydı; çünkü o biraz unutulmuş yazarlara düşkündü. Onun hatırlatmalarıyla, o isimleri okumasaydım, güncelle sınırlı kalabilirdim. Bugün, iyi kötü edebiyatın geçmişine ait bir bilgi birikimim varsa, bunların hepsini Necatigil'den edindim.

bron: Keçi Dergisi

Lees bij de volgende teksten steeds eerst de vraag voordat je de tekst zelf raadpleegt.

Tekst 9

Spor Dalları

Spor, vücudu terbiye etmenin en etkili yolu. Ancak, bilinçsiz yöntemlerle bedene zarar vermemek için belirli kriterlerin iyi bilinmesi gerekiyor. Eğer ünlü Amerikalı sinema oyuncusu Arnold Schwarzenegger gibi bir vücuda sahip olmak istiyorsanız,

yapacağınız bir tek şey var: Tam teşekküllü bir 'body building' salonuna kaydolmak... Konsantrasyon yeteneğinizi artırmak istemeniz de mümkün. Bir eskrim ya da karate kulübüne üye olmaya ne dersiniz?

Belinizde küçük de olsa bazı sorunlar yaşıyorsunuz: Tenis ve sörf gibi etkinliklerden kesinlikle kaçınıp, yüzmeyi ve kano sporunu deneyin. Kısacası spor, insan sağlığını güçlendiren bir gerçek! Ancak hemen belirtelim ki, 'spor' var 'sporçuk' var. Nasıl mideniz kazındığı zaman aspirin bir şeye yaramıyorsa, kan dolaşımını dengelemek için de eskrim sporuna gerek yok.

Hayattaki en büyük tutkunuz estetik kaygılar, başka bir deyişle gösterişli bir vücuda sahip olmak ise, kesinlikle boşa zaman harcamayın. Hemen bir 'Body building' salonuna kaydolmalısınız. Burada, birtakım aletlerin ve ciddi bir program uygulayan antrenörlerin yardımıyla kısa sürede kas yapınızı güzelleştirmeniz mümkün. 'Body building' alanında ilk olumlu işaretler, genellikle altıncı ayın sonlarına doğru alınıyor. Ancak bunun için, haftada en az üç kez antrenman yapmak ve protein açısından zengin bir beslenme rejimi uygulamak gerekiyor.

Böylece, kilo almadan kasları güçlendirmek mümkün olabiliyor. Ama, güzel ve gösterişli bir vücuda sahip olmak için dört duvar arasına kapanmak hoşunuza gitmiyorsa, jimnastik salonlarında elde edilecek sonuca, çok büyük bir rahatlıkla kano sporu yapılarak da ulaşılabilir. Bu arada, bazı sportif etkinliklerin de bazı kas yapılarına iyi geldiğini vurgulayalım. Örneğin yüzmeye, sörf ve sutopu, özellikle omuz ve kol kaslarının gelişimi için ideal sporlar. Bacak kasları için de voleybol, paten, eltopu ve kayak...

Eğer hedefiniz kaslarınızı ŐiŐirmek değil de, vücut direncinizi artırmak ve böylece yorgunluğa karşı daha güçlü hale gelmek ise, uzmanlar bisiklet, jogging ve yürüyüş kayağını öneriyorlar. Üstelik bu sporlar, hemen herkesin yapabileceği, maliyeti yüksek aksesuarlar gerektirmeyen spor etkinlikleri. Kuşkusuz, bu noktada hemen son teknoloji ürünü 'hafif bisikletlerle', 'klasik bisikletler' arasındaki farkı vurgulamak gerekiyor. Bilim adamlarının araştırmalarına göre, yarış bisikletlerinin hafifliği amatörlere önemli bir avantaj sağlamıyor. Bu tür bisikletlerin, sadece ve sadece profesyonellerin direncini artırdığını vurguluyorlar. Öyle ise, herkesin satın alabileceği klasik bisikletler, amatörlere için daha ideal.

bron: focusdergisi.com.tr

On Türk Piyanist

Geçen haftaki Pazar yazımda, 10 yabancı piyanistin seçtiği 10 piyano konçertosunun listesini vermişim.

Bu hafta Türk piyanistlerin severek çaldığı piyano konçertolarını öğreneceksiniz...

Özgür Aydın - Richard Strauss'un piyano ve orkestra için Re minör Burleske'si:

"Strauss'un henüz Brahms ve Schumann'ın etkisindeyken genç yaşta bestelediği bu eser, onun ilk büyük eseri kabul edilir. Bir yandan rüyalara dalan eşsiz romantizmi, hüzünlü valsleri, öte yandan matraklığı, bin bir renkli orkestrasyonu, Chopin veya Liszt'i aratmayan ustaca yazılmış piyano partisi ile harika bir eserdir."

İdil Biret - Brahms'ın 1. Piyano Konçertosu:

"Konservatuvarda okuduğum yıllarda, yalnız ikili bir müzik yaşamı sürmekle kalmadım, üçlü, hatta dörtlü bir yaşamım oldu. Tam anlamıyla, 'yarışmaya çıkarılmış bir sevimli hayvan'dım sanki. Halkın ya da jürinin önünde, elimden ne geliyorsa onu vermeye çalışırdım. Ama halkın önünde olmaktan çok, soluk almak için geniş alanlar gerekliydi bana. Dinleyicilerimin piyanoya elli santim kadar yakın oturdukları, küçük odalarda çalmaktan nefret ederdim. Piyanonun sesi sağırlaşmış gibi olurdu öyle yerlerde. Sıkıştırılmış gibi hissederdim kendimi, kötü çalardım. Tam o sıralarda (Paris Konservatuvarı'nda hocam) Bay (Jean) Doyen, beni çok sevindiren bir jest yaptı. Bir gün bana, hangi eseri çalmak istediğimi sordu. Hemen yanıtladım: 'Brahms'ın Birinci Konçertosu'. 13 yaşında bu konçertoyu coşkuyla çaldım."

Toros Can - Bartok No.1 Sz. 83:

"İlk dinlediğimde vurulduğum, ilk saniyelerinden başlayan tüyler ürpertici bir güzellik; süsten uzak, kaba olmaktan korkmayacak kadar da içten bir konçerto... Bu eseri Bartok'un öğrencisi György Sándor ve daha sonra da Bartok uzmanı Peter Frankl ile çalışmışım."

Hande Dalkılıç - Beethoven'ın 5. Piyano Konçertosu:

"Bu konçerto tema zenginliği, orkestra ve piyanonun bir bütünü oluşturan diyalogları ve o güne dek ilk kez kullanılan form anlayışı açısından en sevdiğim konçertolarından biridir. Farklı karakterlerde kullanılan piyano özellikle tiz seslerde can bularak Beethoven'ın o ihtişamlı senfonik müziğinde adeta ikinci bir senfoni gibi tınlamaktadır."

Emre Elivar - Mozart'ın Si Bemol Majör Piyano Konçertosu, KV 595 No. 27: "Mozart'ın piyano için yazdığı son konçerto olan bu eserde, bestecinin hem neredeyse tüm eserlerinde hakim olan aydınlık, sadelik ve zarafet ortaya çıkıyor hem de -sanki Mozart hayatının son demlerine geldiğini hissetmiş gibi- baskın bir burukluk fark ediliyor."

Şevki Karayel - Brahms'ın Op. 83 Si Bemol Majör 2. Piyano Konçertosu: "4 bölümlü bu görkemli konçerto bir insanın müzikten bekleyebileceği her şeyi içinde barındırıyor. Brahms'ın müziğinde her zaman bulunan tınısal doyum bu eserde de her yerde. Bütün bunların yanında başlangıçta kornonun lirik melodisinin, piyanonun da girmesiyle oluşturduğu büyümlü atmosfer, eserle ilk tanıştığım andan itibaren beni kendine bağladı ve bir daha hiç bırakmadı."

Emre Şen - Prokiev'in 2. Piyano Konçertosu:

"Duyduğum en sert, absürt, dahiyane ve çıldırtıcı modern eser. Birinci bölüm kadansın sonunda orkestranın, isterikleşmeye başlayan ve etrafa çirkinlik saçan piyanonun üstüne yığılıp kıyamet günü gibi bir ortamı getirerek, darmadağın ettiği o giriş başka hiçbir müzikte yok. 'Canavarlaşmak' ve bundan haz duymak gibi bir şey bu..."

Gülsin Onay - Rachmaninov 3. Piyano Konçertosu:

"Henüz 13 yaşındayken Byron Janis kaydını dinleyerek aşık olmuştum bu dev esere. 'Ellerim büyüsün o zaman çalışabilirim' demiştim hocam Pierre Sancan'a Paris Konservatuarı'nda. Bekleyemedim, her notasını içer gibi kendi kendime çalıştım... Kendimi en iyi ifade edebildiğim, tüm duygularımı notalara dökemediğim, çalarken bambaşka bir dünyada kendimi kaybettiğim muhteşem bir konçerto."

Güher Pekinel - Chopin'in 2. Piyano Konçertosu:

"Chopin'in kendine özgü son derece yoğun şiirsel duygusallıkla işlenmiş virtüozitenin had safhada olduğu 19 yaşında yazılmış bu eser üreticisinin zamanının en önemli dehalarından olduğunun kanıtı."

Süher Pekinel - Brahms'ın 2. Piyano Konçertosu:

"Bu eser ise aynı şiirsel duygu yoğunluğunu gayet dramatik öğelerle işleyen daha karmaşık bir strükture sahip, virtüozitenin had safhada olduğu bir eser. Her iki eser insanı ilk notalardan itibaren tamamıyla kendi dünyasına çekip götürüyor."

bron: Hürriyet Gazetesi